

Nieuwsbrief 5 - 2017 – Deelprojecten

Onze vorige nieuwsbrief stond vol met lachende kinderen. Dat spreekt veel mensen aan! Deze nieuwsbrief gaat over een aantal andere dingen die we hier doen. En dat is nogal wat.... Ben ik compleet? Nee, nog steeds niet, maar het geeft wel een goed beeld. Misschien is deze nieuwsbrief minder aantrekkelijk dan al die lachende kopjes, maar evengoed fundamenteel van wat we hier doen en lekker veel foto's. Lees en kijk met ons mee.

De bouw van een lerarenkamer voor Boithuto

Er werd al jaren om gevraagd. Een plek voor de leraren om te kunnen werken en te overleggen. Die plek was er simpelweg niet, anders dan onder de boom of in de klaslokalen. De bibliotheek die voor de kinderen bedoeld was, is daardoor grotendeels in gebruik genomen door de leraren. Asociaal? Nee, dat zou ik zo niet willen noemen. De leraren proberen hun werk zo goed te doen als mogelijk. En ze hebben simpelweg ruimte nodig om te overleggen en te werken. En zo besloten we dit jaar dan over te gaan tot de bouw van een staffroom met onze inmiddels vertrouwde aannemer Joseph. Hij levert top werk af. De staffroom is nog niet helemaal gereed, maar onderstaande foto's zijn gemaakt in een tijdbestek van zeventien dagen. Over nog zes dagen zullen we de staffroom feestelijk openen en de bibliotheek her-openen. Deze gaat immers terug naar de leerlingen.

De groene hemel

Al jaren stond hij op de verlanglijst: een eigen tuin met groenten voor Boithuto. Toch leek dat nooit eenvoudig in de onherbergzame grond en dan moesten we ze ook nog leren hoe voor een moestuin te zorgen. We waren er nog niet aan begonnen. Maar de militaire base is er ingedoken. Ze waren al gestart met de aanleg van de moestuin, maar het ontbrak ze aan materialen om het af te maken. Ondertussen vonden de geiten de weg al wel naar de vochtige grond. Wij leveren de ontbrekende materialen en de militairen de arbeid, waarbij de leerlingen mee helpen. De moestuin ligt er inmiddels zo'n anderhalve week en de eerste groene plantjes piepen al boven de grond uit. Hij is gedoopt als 'De groene hemel tuin':

De ondersteunende staf van Boithuto

Boithuto kan niet bestaan zonder haar ondersteunende staf. Die staf is niet groot en krijgen niet veel betaald, maar hebben wel betaalde banen. Voor een groot deel zijn dit ouders die ook lid zijn van de SGB, de ouderraad. De betrokken ouders dus die iedere dag op de school zijn en het beste voor hebben met de school. Hieronder kun je kennis met ze maken! De man die tegen de zakken cement aan staat is de boardingmaster. Hij is er altijd, juist ook in de avond- en weekend uren om te waken over de veiligheid van de kinderen. Hij had altijd in de bouw gewerkt en was dolgelukkig toen we hem de 14 zakken cement bezorgden waar hij om verzocht had. Hij wilde ons zo graag laten zien dat hij goede dingen kan maken met zijn handen en gaat zorgen dat alle gebouwen rondom cement krijgen. We zijn benieuwd wat het wordt.

Dan zijn er drie kookmoeders en nog twee jonge meiden die iedere dag zorgen dat er maaltijden gemaakt worden. De voeding wordt betaald door het ministerie van onderwijs, maar is wel eenzijdig. Kinderen op school krijgen 1 maaltijd per dag en de kinderen in het hostel krijgen er twee. En dan linksonder tenslotte staat de bus driver. Dat is een geweldig vriendelijke man, die we al vier jaar ontmoeten, maar dit jaar voor het eerst zo open en blij is, iedere keer als hij ons zit. We hebben hem nieuwe schoenen gegeven en kleding om zijn werk te doen. Hij vindt het prachtig. Hij is trouwens ook priester. Zo gaat dat. Op een dag stond hij spontaan onze auto te wassen: "I don't want that Miss Britt is driving in a dirty car."

IT-ondersteuning

IT is een ander thema dat niet zo eenvoudig is. In de loop der jaren is er best wel wat gedoneerd aan de school vanuit verschillende hoeken op gebied van IT. Maar het hebben van een computer is één ding. Er mee om kunnen gaan en kleine problemen zelfstandig kunnen oplossen is een ander ding. Daarbij is ook opslag een probleem, want echt goede kasten en opslagruimten zijn er niet en ook in de klassen en ruimten is er veel stof en zand. Daarbij is het ook bewustzijn niet zo goed ontwikkeld, dat je zeker voor digitale apparatuur moet zorgen dat dat zoveel mogelijk zandvrij blijft. Lang niet alles werkt en sommige dingen zijn een sta-in-de-weg. Ook niet zo gek als je niet weet wat je ermee moet. Bovendien durven ze niets weg te gooien, ook niet als iets echt kapot is. Want stel dat die donor langs komt en vraagt waar de spullen zijn gebleven?

Tegelijkertijd vragen de leraren wel ieder jaar om internet. Swartwater ligt erg afgelegen zoals jullie inmiddels weten en het ministerie van onderwijs stuurt geregeld zaken naar de school per mail. Om die mails uit te kunnen printen of terug te kunnen sturen moeten ze vaak ver rijden en dat is niet handig. Ze hebben wel telefoons waarop ze data kunnen kopen en waarmee ze een verbinding zouden moeten kunnen maken, maar dat werkt niet en vaak is er ook geen geld voor data. Kortom: een hoofdbreker wat we hiermee moeten.

Dit jaar besloten daar toch eens goed in te duiken. Het mooie is dat de school zelf een IT-bedrijf gevonden had uit de omgeving die meer dan honderd scholen ondersteunen. Zij zijn ter plekke gekomen en we hebben ze gevraagd een volledige inventarisatie te doen. Vervolgens hebben we besloten toch te investeren in het upgraden en aanvullen van een aantal devices en dit gepaard met zestien uur onderwijs (in blokken van twee uur) voor de leraren. Het eindresultaat zal zijn dat we vier computers (oude bestjes, maar ze werken) werkend krijgen voor de leerlingen en vier laptops voor de leraren. We laten de grote Canon repareren, waarmee ze goed kunnen printen en zetten er een klein apparaat naast met een veel goedkopere toner die ze kunnen gebruiken voor kopietjes. Daarnaast doneren we ze een modem waarop 2 Gb data per maand zit, waarmee ze in ieder geval kunnen mailen. We starten aanstaande dinsdag met de lessen, dus we gaan het zelf nog een deel

meemaken. Na deze lessen voert het bedrijf ook nog monitoring uit op het gebruik en zijn een back-up bij problemen. Heel benieuwd hoe dit zich gaat ontwikkelen.

Afstemming met ministerie van Onderwijs

De man links op de foto is de nieuwe circuitmanager. Het is een ontzettend leuke man die ook slim overkomt. Hij luistert aandachtig en vindt het fantastisch wat we doen. Het ministerie moet weten wie jullie zijn en wat jullie doen. We spreken hem aan op het tekort aan leraren en hij zegt toe dat ze extra leraren zullen toestaan. Ze zijn er nog niet, maar het lijkt geen loze belofte, want terwijl we er zijn is het wervingsproces op dit moment lopend en hebben we al verschillende cv's gezien voor de twee ontbrekende leraren. Wat een gaaf nieuws is dat!

Klein onderhoud

Naast alle grote dingen, zorgen we altijd ook veel heel veel kleine dingen. Repareren van een zestal kapotte ruiten en we hebben mooie oranje verf gedoneerd, die de school opfleurt. We vervangen een aantal deuren voor betere exemplaren en zorgen voor middelen om wat vervangingen te doen elektrotechnisch door een elektricien van de landmacht. Niet zo sexy om over te schrijven wellicht, het helpt de school wel vooruit.

Een eigen stuk grond voor Boithuto

Onze trouwe lezers kennen het verhaal al, maar in een notendop. De school staat op de grond van een grote farm genaamd Eendvogelsdrift. De school is opgericht door de moeder van de huidige eigenaar van de farm. Deze dame is twee jaar geleden overleden en nu is de grond in handen van haar zoon. De familie Besuidenhout, ook de huidige eigenaar genaamd Dürr, heeft altijd een zeer warm hart gehad voor het bestaan van deze school, maar biedt op dit moment de farm te koop aan. Dürr zelf woont in Kaapstad, dat is ongeveer net zover als van Nederland naar Spanje, en is begaan met het lot van de school als hun familie geen eigenaar meer is. En zo zijn we al jaren in gesprek over het afsplitsen van de school van de grote farm, zodat de school niet langer afhankelijk is van de grootgrondbezitter. Maar dat is in Afrika dan weer niet zo eenvoudig, want de grond is aangemerkt als agrarische grond en die willen ze in Afrika niet graag versnipperen. Toch hebben we als stichting samen met een planoloog dit hele proces in gang gezet, omdat de inschatting was dat de argumenten sterk genoeg waren en een slaagkans hadden van zo'n 70 tot 80 procent. Zo'n proces duurt wel een jaar of twee en is ingewikkeld. Maar.... Erg goed nieuws, is dat het simpelweg gelukt is ☺! Terwijl we hier waren kregen we het nieuws dat de goedkeuring binnen was en dat binnen een periode van een maand of veertien. We wachten nog op één handtekening, maar die is al toegezegd en die wacht alleen op een vergadering in september.

APPLICATION IN TERMS OF THE SUBDIVISION OF AGRICULTURAL LAND ACT, ACT 70 OF 1970: REMAINDER OF PORTION 1 OF THE FARM EENDVOGELSDRIFT NO. 80-MR, LIMPOPO PROVINCE

Your letter dated 8 May 2017 refers.

With reference to the above-mentioned subject, the Department wishes to inform you that the application has been granted.

Consent No. **53252** issued in terms of section 4 of the Act is enclosed.

Zodra dat gereed is, is de volgende uitdaging het eigenaarschap van dat stuk grond. Oorspronkelijk wilden we dat als stichting overnemen, maar dat leek onmogelijk door allerlei andere Afrikaanse wetten die eigenaarschap in handen van buitenlanders belemmeren. Toen was ons idee om er een gecombineerd eigenschap van te maken tussen de school zelf, de community van Swartwater en het ministerie van onderwijs, maar daarom werden we hartelijk uitgelachen door de notaris. Dat was een Europese denkwijze en zou in Afrika nooit werken. Bovendien is het ministerie van onderwijs geen aparte entiteit en zou de grond dan deels in handen van 'de regering' vallen en dat is sowieso sterk af te raden. Maar tot onze verrassing ging hij zelf terug naar het oorspronkelijke plan en zei hij dat hij recent met verschillende Fransen dit ook voor elkaar had gekregen en dat het echt de beste optie was die hij kansrijk vond. En zo komt het dat we nu aan het uitzoeken zijn wat daar voor nodig is en welke risico's en verantwoordelijkheden daarmee gepaard gaan. Een registratie in Afrika van onze stichting, een accountant, postadres, een bankrekening en een verzekering tegen brandrisico. En zo staan we opnieuw handtekeningen te zetten.

PARAGRAPH 1: THE AGRICULTURAL LAND TO WHICH THIS CONSENT APPLIES

REMAINDER OF PORTION 1 OF THE FARM EENDVOGELSDRIFT NO. 80-MR, IN EXTENT 971,9453 HECTARES, LIMPOPO PROVINCE

PARAGRAPH 2: CONSENT GRANTED

The subdivision of the above-mentioned agricultural land into two portions measuring approximately 4,2961 hectares and 967,64 hectares respectively represented by the figures marked Portion A and Remainder as shown on the sketch plan which is attached to this consent.

PARAGRAPH 3: CONDITIONS PERTAINING TO THIS CONSENT

3.1 The portion measuring approximately 4,2961 hectares (Portion A) may be used for purposes of a School.

Mocht dit allemaal gelukt zijn, is er nog één grote uitdaging over en dat is het slaan van een waterput. Nu krijgt de school haar water uit een nabijgelegen put op de farm, maar

ook dat is niet gegarandeerd met een nieuwe eigenaar. Daarom is het noodzakelijk dat Boithuto haar eigen waterput krijgt. Er is al een NGO die interesse getoond heeft, maar mocht dat niet lukken, dan gaan we zelf op zoek naar een waterput-donor. Die moeten te vinden zijn, aangezien water in heel de wereld een hot topic is.

Kinderdagverblijf Motlopi

Van de bouw van het kinderdagverblijf hebben we minder foto's, omdat het een enkele rit is van bijna twee uur om daar te komen. Desalniettemin een paar mooie plaatjes van de voortgang. We hebben veel telefonisch contact met de aannemer en we gaan volgende week het kinderdagverblijf openen, nadat we het eerst ingericht hebben.

Mooie borden

Tot slot hadden we dit jaar bedacht dat het leuk is om borden te plaatsen met het logo van de stichting en het jaar. Ze vinden het helemaal geweldig en het ziet er ook leuk uit! De drie grote borden staan voor de drie projecten en de twaalf kleintjes voor alle nieuwe gebouwen en renovaties die we afgelopen jaren gerealiseerd hebben.

Daarmee kom ik voor dit moment aan het einde van deze nieuwsbrief. Hij is door de vele foto's weer langer geworden dan ik bedacht had, maar als je tot het einde gekomen bent met lezen, heb ik jullie vast niet verveeld!

Heel hartelijke groet namens ons allemaal uit Swartwater,
Jordie

p.s. Ons rekeningnummer is NL30RAB00302654259 op naam van Stichting Britt Helpt.

p.s. 2 Wij hebben inmiddels een Afrikaanse telefoon waarop we zo goed als binnen Afrika kan bereikbaar zijn via app, sms of via ons emailadres (info@britthelpt.com). Dit nummer is +27660334481. We kunnen jullie berichtjes dus ontvangen ☺.